

РЕШЕНИЕ

№ 2969

гр. София, 07.05.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 25 състав,
в публично заседание на 22.03.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Петкова

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **7325** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 - чл.178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр.40, ал.1 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ).

Образувано е по жалба на адв. М. П., като пълномощник на Ю. Л. Д. от [населено място], срещу ОТКАЗ за предоставяне на достъп до обществена информация, обективиран в Писмо с рег. №СОА20-ПД01-12-(2)/14.07.2020г. на заместник кмет на Столична община (СО).

Жалбоподателят претендира за недействителност на процесния отказ за предоставяне на достъп до търсената от него информация, поискана със Заявление от 16.06.2020г. с рег. №У. 1592340197765. Поддържа, че в случая не е било налице нито едно от основанията за отказ, установени в чл.37 ЗДОИ. Смята, че дори Заявлението за достъп да е било общо и неясно, то административният орган е бил длъжен да му даде указания за отстраняване на нередовностите. Твърди, че целта на заявлението е да се достигне до съдържанието на вътрешните правила с които се организира дейността на общинската администрация, като претендира, че тази информация е от значение за обществения живот и по отношение на нея е налице надделяващ обществен интерес по смисъла на ЗДОИ. Позовавайки се на съдебна практика на Върховния административен съд (ВАС) и на Административен съд София – град (АССГ) изтъква, че искането за достъп до копие на документ представлява способ да се заяви предоставяне на достъп до обществена информация. Сочи също, че Общностното право урежда изрично достъпът до документи, противно на доводите на ответника за

съблюдаване на законната цел. Моли съда да отмени ИЗРИЧНИЯ ОТКАЗ за предоставяне на достъп до обществена информация, обективиран в Писмо с рег. №СОА20-ПД01-12-(2)/14.07.2020г., както и МЪЛЧАЛИВИЯ ОТКАЗ на ответника за предоставяне на достъп до копие от съдържанието на вътрешната интернет страница на СО, секция „Правилници и инструкции“ и да върне делото на административния орган със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона. Не претендира за разноски.

Ответникът – ЗАМЕСТНИК КМЕТ на Столична община, оспорва жалбата. в Писмо от 26.02.2021г. изразява становище, че отказът, постановен по Заявление с рег. №У. 1592340197765 е законосъобразен и не са налице сочените основания за отмяна. Не претендира за разноски.

СЪДЪТ, след като обсъди доводите на страните и събраните писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Със Заявление от 16.06.2020г., подадено чрез Платформата за достъп до информация по чл.15в, ал.1 ЗДОИ и регистрирано с №У. 1592340197765, жалбоподателят Д. е сезирал общинската администрация на СО с искане да му бъде предоставена на електронен адрес информация:

- съдържаща се в правилниците и инструкциите на СО, които уреждат различните аспекти от дейността на общинската администрация, които са публикувани на вътрешната страница на СО до която нямат достъп гражданите;
- електронно копие във формат pdf от вътрешната страница на общинската администрация секция „Правилници и инструкции“;
- електронни копия във формат pdf на всички правилници, инструкции, вътрешни правила, заповеди и др. под. актове, публикувани на вътрешната страница на СО, секция „Правилници и инструкции“;
- електронни копия във формат pdf на примерните бланкетни форми на документи за различните хипотези по Глава I, Раздел II от Вътрешните правила за обмен на документи между СО и административните органи, юридическите лица (ЮЛ) и общинските предприятия – реални участници в СЕОС.

С процесното Писмо с рег. №СОА20-ПД01-12-(2)/14.07.2020г. е постановен изричен отказ за предоставяне на вътрешноведомствени актове – правилници и инструкции, които уреждат различните аспекти от дейността на общинската администрация, тъй като искането е общо и неконкретизирано.

При така установените факти съдът приема от правна страна следното:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Подадена е в срок, от лице с правен интерес срещу индивидуален административен акт, който подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, съгласно изричната разпоредба на чл.40, ал.1 ЗДОИ.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Според определението, дадено в чл.2, ал.1 ЗДОИ „обществена информация“ е всяка информация, свързана с общественения живот в РБългария, която дава възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона лица. По своя характер обществената информация, създавана и съхранявана от органите и техните администрации, е официална и служебна. По смисъла на ЗДОИ официална е информацията, която се съдържа в актовете на държавните органи и на

органите на местното самоуправление при осъществяване на техните правомощия, а служебна тази, която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации.

Не е спорно по делото, че кметът на СО по принцип е задължен субект по смисъла на чл.3, ал.1 ЗДОИ и следва да предоставя на гражданите информация, която създава или съхранява в кръга на неговата компетентност и е налична. По аргумент от чл.3, ал.1 ЗДОИ обаче, задължен субект е и общинският съвет, като орган на местното самоуправление.

Според изискването на чл.25, ал.1, т.2 ЗДОИ заявлението за предоставяне на достъп до информация следва задължително да съдържа описание на исканата информация. Именно от това описание може да бъде обоснован извод кой е задълженият субект и дали исканата информация е обществена по смисъла на определението на чл.2, ал.1 ЗДОИ и респективно налице ли са основания за ограничаване на достъпа до нея или пък съответно за отказ от предоставяне, предвидени в чл.13, ал.2 и чл.37, ал.1 ЗДОИ.

От анализа на цитираните норми следва извод, че исканата информация следва да бъде конкретна, а не обща и да е свързана с дейността на задължения субект.

В случая със Заявлението с рег. №У. 1592340197765 е направено общо, неконкретизирано искане до общинската администрация, а не до определен задължен субект, за предоставяне на неперсонализирани актове - правилници, инструкции, вътрешни правила, заповеди и др.п., без да се посочва техният издател и областта му на дейност за която се отнасят. Единственото изискване е въпросните актове да са публикувани във „вътрешната страница“ на СО, секция „Правилници и инструкции“. В действителност от начина на формулиране на искането не може да се направи обоснован извод от кого и до каква точно информация се търси достъп, доколкото в заявлението реално са посочени носителите на информация – правилници, инструкции, вътрешни правила, заповеди, но не и каква е същността на търсената информация, свързана ли е действително с обществения живот и би ли могло с предоставянето и да се постигне целта на закона, а именно да се създаде възможност за жалбоподателя да си състави мнение за дейността на задължения субект, съобразно правомощията му, регламентирани в Закона за местното самоуправление и местната администрация (ЗМСМА).

Настоящият решаващ състав споделя схващането, изразено в Решение №15949/2009г. на Върховния административен съд, състав на Трето отделение по адм. дело №3888/2009г., че по реда на ЗДОИ може да се иска достъп до информация в очертания в чл.2 ЗДОИ смисъл, но не и само достъп до документи като материализиран носител на информацията, както е в настоящия случай. Документите са материални носители на информация, но ако същата не се претендира като описание на сведение или знание за някого или нещо, а само като искане за предоставяне на документ, то такава информация не се дължи. Само ако молителят посочи вида на исканата информация като я опише в смисъла даден ѝ от законодателя възниква задължение за нейното предоставяне.

За административния орган не съществува по закон задължение за предоставянето на информация така, както е формулирана в случая в Заявлението с рег. №У. 1592340197765. Само когато молителят конкретизира исканата информация в съответствие с дадения ѝ от законодателя смисъл, то само тогава възниква задължение за предоставянето ѝ, ако тя е налична.

За пълнота на мотивите съдът намира за необходимо да отбележи и следното: Според

приложимата норма на чл.4 от ЗДОИ всеки гражданин има право на достъп до обществена информация. Действително законът не поставя изискване за правен интерес, но той се обуславя от целта на закона - заявителят да си състави собствено мнение относно дейността на задължения субект. Нормалната житейска логика изисква дейността на задължения субект по някакъв начин да засяга правната сфера на лицето, което търси информация, така че съставеното мнение да му послужи при упражняване на негови права или защита на негови интереси. В противен случай се предпоставя възможност за злоупотреба с правото на достъп до информация и упражняването му се превръща в самоцел.

По изложените доводи настоящият решаващ състав приема, че оспорваният ОТКАЗ за предоставяне на достъп до обществена информация, поискана със Заявление №У. 1592340197765/16.06.2020г., е законосъобразен административен акт и не подлежи на отмяна.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 АПК във вр. с чл.40, ал.3 ЗДОИ, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, Второ отделение, 25^{-ти} състав,

РЕШИ

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Ю. Л. Д. от [населено място], срещу ОТКАЗ за предоставяне на достъп до обществена информация, обективиран в Писмо с рег. №СОА20-ПД01-12-(2)/14.07.2020г. на заместник кмет на Столична община.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

СЪДИЯ

Боряна Петкова